Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 163 (1913) ♦ Четвер, 27 серпня 1998 року ♦ Ціна договірна

Директори МВФ розглянуть аналізи і визначать

Міжнародний валютний фонд відклав розгляд питання про виділення Україні кредиту на загальну суму в 2,2 млрд. доларів через невизначеність у регіоні, що виникла внаслідок політичних і економічних негараздів у Росії, повідомило агентство Bloomberg.

МВФ оцінює зараз ситуацію в Україні і після завершення цього аналізу має намір призначити нову дату для розгляду радою директорів Фонду питання про виділення кредиту, повідомив агентству представник Фонду, що побажав залишитися неназваним.

Раніше припускалося, що питання про виділення кредиту, умови якого були погоджені між Фондом і урядом України минулого місяця, буде вирішено на цьому тижні.

(Закінчення на 2-й стор.).

Якщо Батьківщина накаже стати героєм

Глава держави Леонід Кучма підписав Указ «Про встановлення відзнаки Президента України «Герой України».

Нею відзначатимуться громадяни України за здійснення визначного особистого геройського вчинку, трудового подвигу. Відповідно до пункту 25 статті 106 Конституції України, вона включає орден «Золота Зірка» та орден Держави.

Указом Президента України затверджено статут та описи ордена «Золота Зірка» і ордена Держави.

Кабінету міністрів доручено здійснити фінансове і матеріальне забезпечення виготовлення ордена «Золота Зірка», ордена Держави та орденських книжок.

До відома народних депутатів України

Відповідно до статті 83 Конституції України відкриття другої сесії Верховної Ради України чотирнадцятого скликання відбудеться 1 вересня 1998 року о 16-й годині в сесійному залі Верховної Ради України (місто Київ, вулиця М. Грушевського, 5).

Секретаріат Верховної Ради України.

Є про що поговорити

Учора в Криму відбулася зустріч президентів України Леоніда Кучми і Білорусі Олександра Лукашенка. Їх переговори триватимуть до 29 серпня.

Як вважають спостерігачі, основну увагу приділено проблемам торговельно-економічних відносин між нашими країнами. Згідно з інформацією, поширеною Міністерством зовнішніх економічних зв'язків Білорусі, у першому півріччі товарообіг між Україною і Білоруссю скоротився майже на 16 відсотків.

Старі клопоти нового навчального

Відомо, що діти-школярі дорослішають не лише в день народження. Перше вересня — і вчорашні першокласники (другокласники, третьокласники...) в якусь мить стають старшими на рік. І потребують нових зошитів, щоденників, ручок, портфелів, спортивних костюмів, шкільної форми. За підрахунками, вся «амуніція» першокласника обійдеться щонайменше в 250 гривень. Ще більше доведеться викроїти з сімейного бюджету для старшокласника.

Наші рідні промисловці (які, між іншим, теж чиїсь батьки і так само готують до школи своїх дітей) починають потроху насичувати ринок шкільними товарами. Звісно, вистачає ще не всього, не всім, не всіх розмірів, не завжди належної якості чи оформлення, Та й не кожен знає, де і що можна купити. Тому напередодні вересня у містах України працювали шкільні базари, які показали, хто є хто на вітчизняному ринку товарів для школярів.

Про це та про проблеми наших підприємців на цьому шляху читайте добірку матеріалів на 8-й стор.

Поярмаркуємо в Сорочинцях

Славнозвісний Сорочинський ярмарок-98 традиційно відбудеться в останню суботу та неділю серпня поблизу Миргорода. Нині дещо змінено акценти в його організації та проведенні. Насамперед наголос зроблено на широку рекламу вітчизняних товарів. Створено дві окремі експозиції — товарів АПК та промислових підприємств. А народні умільці з усієї Полтавщини запропонують свої вироби — з глини, дерева, полотна, металу.

Український Ан бере курс на Англію

Ан-74ТК представлятиме на міжнародній авіавиставці в Англії Харківське авіаційне державне підприємство. Літак з укороченою дистанцією зльоту і посадки може перевозити до 10 тонн вантажу чи 52 пасажири. У своєму класі він не має аналогів у світі. Нині на підприємстві триває підготовка літаків до відправлення в Англію.

Ще одну новинку українських літакобудівників — Ан-140 — буде показано в моделі. Торік Ан-74ТК отримав гарні відгуки зарубіжних фахівців за результатами участі в одному з найбільших світових аерокосмічних салонів у Ле-Бурже (Франція).

Лист на першу сторінку

Невеселий дзвінок першовересневий...

Чула про те, що є школи, в яких класи оснащено комп'ютерами. Як же в них, мабуть, гарно вчитися дітям! А в мене та моїх друзів немає ні форми, ні підручників, ні іншого шкільного приладдя. Батьки зарплату не отримують уже кілька років, у них болить голова, де взяти грошей на їжу мені та моєму молодшому братикові. А ще у фонд школи треба здавати... Я не одна в такій біді живу.

Ірина О.

Почапинці Черкаської області.

P.S.

○ **Субсидії населенню України з комунальних послуг у липні становили 32 грн. на сім'ю, за газ і паливо — 122 грн.**

○ **Мешканець села Коробочкине Харківської області загинув, ще одного важко поранено внаслідок вибуху снаряду часів другої світової війни. А в Старокиївському районі Києва в підвальному приміщенні виявлено і знешкоджено гранату Ф-1 сучасного виробництва.**

У номер

Навіть не годуй — дай пореформувати

Проект Декларації про стратегію і засади розвитку СНД в XXI столітті запропонувала українська делегація учасникам 4-го засідання робочої групи міждержавного форуму з питань удосконалення діяльності Співдружності і реформування його структур, повідомляє «Інтерфакс».

Учасники засідання, що відбувається в Мінську, розглянуть питання майбутньої структури СНД, розмежування повноважень між Радами — глав держав і глав урядів. Українська сторона вважає, що в керівних органах Співдружності мають залишитися лише ті, в існуванні яких зацікавлені всі 12 держав—членів СНД.

Директори МВФ розглянуть аналізи і визначать

(Початок на 1-й стор.).

Планувалося, що уже в серпні Україна отримає перші 250 млн. доларів.

Уряд України в рамках програми пообіцяв фонду, зокрема, скоротити розмір дефіциту бюджету країни з первісно запланованих 3.3% до 2.5% ВВП.

На думку агентства, відставка прем`єра Сергія Кирієнка поставила під сумнів і подальшу реалізацію узгодженої Росією з МВФ минулого місяця програми на загальну суму в 22.6 млрд. доларів.

Водночас, як раніше повідомив агентству «Інтерфакс-Україна» заступник виконавчого директора від України у МВФ Юрій Якуша, рада директорів МВФ розглядатиме питання щодо можливості надання Україні кредиту розширеного фінансування (EFF) наступного тижня. За його словами, конкретну дату проведення засідання ради директорів буде визначено найближчими днями.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про впорядкування сплати державного мита за здійснення операцій на товарних, сировинних та інших біржах, крім фондових і валютних, та за вчинення окремих видів нотаріальних дій

З метою впорядкування справляння державного мита за реєстрацію угод на товарних біржах і за окремі види нотаріальних дій, забезпечення своєчасного надходження коштів до Державного бюджету України та відповідно до пункту 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України **постановляю:**

1. Установити, що за операції, які здійснюються на товарних, сировинних та інших біржах, крім фондових і валютних, справляється державне мито в розмірі трьох відсотків суми, зазначеної в угоді, але не менш як один неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

2. Установити, що за нотаріальне посвідчення договорів відчуження:

жилих будинків, квартир, дач, садових будинків, гаражів, а також іншого нерухомого майна дітям, одному з подружжя, батькам справляється державне мито в розмірі одного відсотка суми договору, але не менш як 0,2 неоподатковуваного мінімуму доходів громадян, іншим особам — трьох відсотків суми договору, але не менше трьох відсотків інвентаризаційної або балансової вартості відчужуваного об`єкта, з урахуванням коефіцієнтів індексації вартості об`єкта та зносу на момент відчуження, що зазначається в довідках-характеристиках бюро технічної інвентаризації;

земельних ділянок, що перебувають у власності громадян, справляється державне мито в розмірі трьох відсотків суми договору, але не менш як 0,2 неоподатковуваного мінімуму доходів громадян.

3. Цей Указ набирає чинності в порядку, передбаченому пунктом 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 23 серпня 1998 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про додаткові заходи щодо стабілізації соціально-економічного становища в Автономній Республіці Крим

З метою забезпечення стабільності економіки Автономної Республіки Крим, створення сприятливого інвестиційного клімату, розв`язання соціальних проблем цього регіону **постановляю:**

1. Кабінету Міністрів України під час розроблення проектів Державного бюджету України на 1999 рік, загальнодержавних програм економічного і соціального розвитку України передбачити комплекс заходів щодо стабілізації соціально-економічного становища в Автономній Республіці Крим, виходячи передусім з необхідності задоволення першочергових потреб населення, пов`язаних з водо- та газопостачанням і функціонуванням житлово-комунального господарства, підтримання належного санітарно-епідемічного стану.

2. Кабінету Міністрів України внести на розгляд Верховної Ради України разом з проектом Закону України «Про Державний бюджет України на 1999 рік» пропозиції щодо зарахування акцизного збору, що справляється на території Автономної Республіки Крим, до бюджету Автономної Республіки Крим.

3. Раді міністрів Автономної Республіки Крим залучати фінансові ресурси шляхом провадження зовнішніх запозичань за погодженням з Міністерством фінансів України і Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку в межах сум, визначених законом про Державний бюджет України на відповідний рік.

4. Кабінету Міністрів України:

вирішити у тримісячний строк питання про делегування Раді міністрів Автономної Республіки Крим повноважень з управління об`єктами державної власності, розташованими на території Автономної Республіки Крим, та визначити перелік об`єктів державної власності (крім об`єктів стратегічного призначення та таких, які належать до санаторно-курортного комплексу), що передаються в управління Раді міністрів Автономної Республіки Крим;

розглянути та внести в установленому порядку пропозиції щодо створення вільних та інших спеціальних зон в Автономній Республіці Крим.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 23 серпня 1998 року.

Хлібні місця не у хліборобів

ОДИН міністр сільського господарства полюбляв спантеличити співрозмовника такою фразою. Мовляв, він не знає, що воно таке світова ціна, бо є лише ціна, обумовлена продавцем і покупцем. Міністр лукавив, бо інтимним цей процес ніколи не був — між продавцем і покупцем завжди стояла держава. Примітом, за нинішньої адміністрації Президента держава було контролювала до 75 відсотків усіх споживчих цін.

1. Від букви закону – до елеватора

Але міністрові ніхто не заперечував, бо так само, як і він, раніше його співрозмовники працювали за планом, що впливав не лише на економічні показники, а й на кров'яний тиск і перебування в партії. Мало того, міністра підтримував Мінфін, де в уліці товару і тепер вбачають спробу суб'єкта господарювання спрямувати частину прибутку в тіньовий оборот. І нахвалював прем'єр, який вважав, що ліберальне ціноутворення — то запорука соціального спокою народу. Всі вони були патріотами і прищепили цю ідеологію трудівникам полів і ферм. Тобто лукавили один з одним по колу. Скажімо, 1990 року закріпили законодавчо заборону працювати собі на збиток. Але —на окремо взятому підприємстві, бо відтоді собі на збиток щороку працювало усе сільське господарство. Хоча не можна було продавати товар за ціною, нижчою від його собівартості, за існування держзамовлення цього правила дотримувалися від букви закону про підприємство до ... елеватора.

Утім, як свідчать керівники колгоспів і агрофірм, так воно є і тепер, бо вирощувати врожаї зернових у кредит, на відміну від усього прогресивного людства, ми ще не навчились. І великою мірою — через лукавих міністрів, тимчасових прем'єрів і далеких від сільського господарства президентів. Не інакше як з патріотичних почуттів вони почали керувати економічними процесами за допомогою державних монополій, справедливо розміркувавши, що буде менше клопоту і більше зиску. Так на зерновому ринку країни з'явилася державна акціонерна компанія «Хліб України».

2. Сльози України

У МінАПК визнають, що, за стратегічним задумом, ДАК «Хліб України» мала розв'язати проблему сезонного виробництва зернових, скориставшися з досвіду високорозвинених країн. Для цього 1996 року, скажімо, компанія одержала необмежені права з виробництва, транспортування і закладення до держрезерву зерна нового врожаю. Прямо скажемо, куцого врожаю, але тепер не про результат, а про процес. На думку експертів, саме завдяки помилковим рішенням того періоду селяни зазнали непоправних збитків, позбувшись інвестицій, обігових коштів, зрештою, надії виборсатися з боргів цивілізованим шляхом.

Тим часом того ж таки року це вдалося Росії, яка з використанням ф'ючерсного кредитування виростила 55 відсотків зернових, а торік — уже 80. Тепер російським директорам агрофірм, на відміну від українських, не муляють ціни на елеваторах за перевалювання, очищення і зберігання зерна до моменту його відвантаження. А вартість цих послуг в Україні поглинає третину ціни зібраного врожаю. Фізично застаріле обладнання, використовуване до того ж не повною мірою, ще й загрожує підняти ціну послуг за перевалювання зерна до нечуваної висоти. Ще рік-два, і експорт зерна може стати збитковим через високу ціну перевалювання зерна елеватором. Доки елеватори не приватизовано, пересічний здавальник зерна вимушений торгуватися з державою, зважаючи на її інтереси (потребу покласти у засіки конкурентоспроможне на світовому ринку зерно, не гірше зерно і за помірними цінами прийняти в рахунок регіонального контракту, а найкраще — у насіннєвий фонд та ін.). Через це на елеваторі, де голову КСП або директора агрофірми добре маринують, примушуючи пройти лікнеп з чинного законодавства і особливостей перехідного періоду, як правило, приймають зерно за ціною, яка нижча за собівартість. Кажуть, не побити горщики на елеваторі до снаги тільки керівникам господарств — самогубцям. А втім, якщо за пшеницю і дають пристойну ціну — все одно грошей не побачиш. Проведуть взаємозалік боргів. І призначать тебе крайнім. На те у нас і є міністри сільського господарства, щоб будувати на селі фіскальний ринок, насаджуючи індикативні ціни і рівні рентабельності, цінові коефіцієнти на продовольчі і промислові товари. Зважаючи на менталітет обласного керівництва, а не економічні реалії. А якщо вже відчують, що зуб заболів, то одразу його виривають, як звикли — прив'язавши ниткою до дверей. Було держзамовлення — і нема.

Уже нема й того міністра сільського господарства, про якого згадувалось вище, ба більше — від листопада минулого року є рішення уряду приватизувати елеватори (з держпакетом у ДАК «Хліб України», який продавати-муть під інвестиційні зобов'язання), а торгівля від лукавого ще не вмерла. Бо зерно є, а грошей нема і боргів — по самісіньку зав'язку.

3. Гроші України

А торгівля від лукавого ще не вмерла.

І сьогодні на державних елеваторах продавців ошукують на невиправдано низьких цінах, коефіцієнтах, категоріях класності зерна. На кшталт того, як підміняють марки бензину під час митного оформлення вантажів, підміняють і класність пшениці. Та нинішнє керівництво МінАПК більше турбує не це, а як виконуватимуть постанову Кабміну «Про впорядкування використання зерна врожаю поточного року і забезпечення проведення сільськогосподарськими товаровиробниками розрахунків за державні аванси і матеріально-технічні ресурси». Якщо перекласти людською мовою, то йдеться про почерговість платежів за боргами виробників у 1994—1998 рр. МінАПК вважає, що ці борги становлять щонайменше 1,2 млрд. грн. Якщо справді так, то КСП і агрогосподарства набагато більше завинили комерційним структурам та іноземним трейдерам. Тільки цього року — приблизно півмільярда доларів за поставлені техніку, пальне, засоби для захисту рослин та ін., не кажучи вже про попередні роки. І повернути борг їм навряд чи найближчим часом пощастить, бо вони в черзі за грошима — четверті. Після ДАК «Хліб України» і причетних до неї компаній. Виходячи з цього, голова ради директорів ЗАТ «Укррос» Сергій Федоренко, наприклад, уже тепер прогнозує загострення кризи навіть серед сильних господарств, яким цього року не судилося працювати в одній упряжці з ДАК «Хліб України». А таких господарств під орудою «Укрросу» чимало в Черкаській області, яку з подання Кабміну нарекли плацдармом сільськогосподарських реформ. Ще похмуріші прогнози висловлюють керівники Ліги підприємців АПК, вказуючи на реальну загрозу перетворення зернового ринку також на плацдарм —тільки ринків мінеральних добрив та пально-мастильних матеріалів. І битва за монопольне становище на цьому ринку набирає зловісних форм, бо Кабмін вищезгаданою постановою долучає на допомогу МінАПК... кого б ви подумали? МВС, Держмитком і СБУ. Мабуть, сумніваючись у патріотичних почуттях комерційних структур, здатних платити за зерно, приватизувати елеватори, кредитувати галузь, але не задарма і не під наглядом красномовних міністрів.

Віктор ТЕРЕН.

Точка зору

«Краще жити в провінції, біля моря...»?

Одесити не полюбляють цитувати ці рядки Нобелівського лауреата Йосипа Бродського стосовно свого міста. Якщо хочете, Одеса завжди жила окремо від «імперії» і ніколи не вважала себе провінцією. На те були всі підстави...

1. Убогість демократії

...1994 рік. Перемога!

Леонід Кучма присягається на Біблії на вірність народу України. У Києві (вперше на теренах колишнього Союзу!) влада без участі членів Політбюро та військових переходить з рук одного президента — до іншого.

У столиці ще тривали свята, а Одеса готувалася до свого двохсотліття. На початку будь-якої справи треба точно знати свої можливості: на кого та на що можна розраховувати. Зізнаюся, багато в чому сподівався на допомогу Президента.

Одеса була «базовим» містом півдня України в тій виборчій кампанії. А якщо додати до цього ювілей міста, що наближався, то як не повірити обіцянкам першої особи країни допомогти з відкриттям вільної економічної зони (ВЕЗ), виділити гроші на реконструкцію історичного заповідного центру, розв'язати питання про передачу до муніципальної власності морського порту, встановити, врешті-решт, кордони Одеси...

Власність — вічна здобич влади. А влада вічно зайнята добуванням для себе власності — здебільшого, за рахунок перерозподілу тієї, що вже є. Але те, чого вимагало місто, по праву належало йому.

Місцеве самоврядування — це система взаємовідносин, правила, вироблені державою та муніципалітетом, де останній цілком підкоряється інтересам громадян. Варто пригадати афоризм мудрого китайця Шан Яна, який зазначив: «Міцна держава — слабкий народ!» Досвід життя в могутньому ракетами СРСР тільки підтверджує справедливість цього вислоловлювання. Одеса не бажала бути слабкою. Вона могла заробити на нормальне життя одеситів, чесно віддаючи країні належне.

І якщо підсумовувати прагнення нашої мерії відстояти власність міста (нехай шляхом «перерозподілу»!) та бажання обернути цю власність на інструмент покращання життя громадян, то стане зрозуміло наш задум: ми вважали і вважаємо, що найпотужніший інструмент в реформуванні національної економіки — це розвиток міцного самоврядування, наділення справжніми (головне — дійовими!) правами міського уряду, сформованого мером (міським головою, обраним населенням).

У теорії все добре. А от життя, практика щодня викидає чергові фортелі.

Приїжджаю до Києва, зустрічаюсь із Президентом. Йдеться про вільну економічну зону. Нібито всі згодні, уважно читають документи, підготовлені відомим західним економістом, і... топлять!

У виборчій кампанії 1994-го Одеса та область проголосували за Гурвіца, Кучму та Боделана. Здавалося б, дуже легко розв'язати питання, де не потрібна «віза» Президента. Та губернатор, котрий стояв у витоків ідеї «земельного» поділу країни (пам'ятаєте «Новоросію»?), готовий докласти максимум зусиль для торпедування будь-якого починання мерії.

Ми обрушуємося на Росію чи Молдову, звинувачуючи їх у небажанні швидше встановити і на картах закріпити кордони. А Одеса досі (!) не має власних «кордонів»: кожен з приміських районів в заключній стадії переговорів раптом починає щось вимагати від міста. І це за жорсткої «вертикальної» підлеглості голів райдержадміністрацій губернатору! Хто переконає мене в бажанні Руслана Боделана зберегти в місті та області спокій, якщо тодішній голова обласної ради не бажав (суджу з його дій) докласти хоч якихось зусиль для розв'язання прикордонних спорів? Цікаво, а як повів би себе Руслан Борисович, перебуваючи на посту мера?

Стикався я із ситуаціями просто анекдотичними. Незважаючи на зусилля Києва зменшити привабливість Одеси, до міста надходили вельми цікаві пропозиції. Одна з них — щодо телефонізації. Низка великих американських компаній запропонувала привабливий проект, суть якого полягала в будівництві нової телефонної мережі на базі сучасних технологій, які дозволили б встановити 300 тисяч номерів. Цей проект оцінювався у 100 мільйонів доларів! Я отримав три резолюції Президента на листі, в якому йшлося про передачу в муніципальну власність одеської міської телефонної мережі.

Телефонує мені Руслан Боделан і каже: навіщо, мовляв, такими питаннями морочити голову Президенту, все можемо вирішити без Києва... Погоджуюся. Через пару місяців потрапляє до рук лист, через який у тридцять сьомому мене могли б поставити до стінки. Ідея послання губернатора до Києва: втілення цього проекту в життя не тільки заподіє шкоди Одесі, але й послабить безпеку України! Звісна річ, користуватися поганим та дорогим зв'язком краще. Особливо, якщо ціни за встановлення можна називати будь-які... Проект, природна річ, провалено.

2. Бюджетні війни

Стара істина великого француза Шарля Монтеск'є нагадує: «Відток капіталу — обмежувач

виробництва»... Що означає залишити місто без нормального бюджету? Відібрати у нього все або майже все зароблене? Це означає позбавити Одесу можливостей впливати на структуру економіки. Будь-якому меру важливо, щоб виробництва не стояли, а працювали. Давали прибуток і, відповідно, сплачували податок на прибуток, що залишився б у місті.

Одеські бюджетні війни — це особливість не Одеси, а характерна риса економічного життя всієї країни. То у Вінниці, то в Луцьку, то в Кременчузі спалахують конфлікти між муніципалітетами та губернаторством. Держава в особі голів облдержадміністрацій до сьогодні не може визначити стратегічного напряму розвитку народногосподарського комплексу України. Хто ми? Індустріальна країна, «майстерня» СНД? Чи, може, аграрна? Така, як Болгарія чи Угорщина?

Якщо в Одесі склався комплекс, що непогано працює, будівельного машинобудування, то чи треба його знищувати податками? Як можна вимагати від верстатобудівників та важкого кранобудування якісь податки, якщо вони скоротили чисельність до мінімуму та мріють знайти де-небудь хоч разове замовлення?

Порожні «очі» більшості заводських корпусів — це не лише ознака економічної кризи. Це провал програм, з якими йшов на президентські вибори Леонід Кучма, завойовуючи голоси населення України. Часом мені здається, що наш Леонід Данилович залишився (психологічно, ясна річ) генеральним директором «Південмашу». Для нього області — цехи, а губернатори — їх начальники. Але Україна — не «Південмаш». І це слід зрозуміти...

Втім, психологію Президента успішно копіюють його підлеглі. І губернатор Одещини Руслан Боделан — не виняток. Розподіляти всім потроху — ось принцип, проти якого повстала одеська мерія. Врешті-решт, якщо область славиться своїм сільським господарством, то чому не можна заробляти в аграрних районах на виробництві і переробці сільгосппродукції? Щоправда, для цього слід віддати основні фонди власникові. І ось тут заковика: Боделан, як і більшість його колег, ніколи, за жодних умов, не відмовиться від тієї реальної влади, яку має: він давно (як, утім, все українське чиновництво) став до лав «номенклатурного капіталізму».

Взагалі, ідеальна формула для бюрократії така: додати до влади власність. За основу ринку взяти старий «бюрократичний ринок», де позиції учасника визначає його чин, адміністративна влада, але при тому навчитися мати з цього ринку справжні грошові доходи. Сучасною мовою це називається «регульований» ринок». Додам: регульований номенклатурою.

І все це відбувається за цілком ясної і азбучної істини, зрозумілої навіть школярам: найкращий стимул до інновацій, підвищення ефективності виробництва —тверді гарантії приватної власності!

Чотири роки ми домагалися в Одесі головного —створення прошарку власників. Лише під конкретного власника заводу, магазину, торговельної фірми можуть піти кредити. Лише власник зможе забезпечити одесита роботою і взяти на себе відповідальність регулярно сплачувати заробітну платню, перераховувати до міської казни податки, піклуватися про зростання виробництва.

Але йому, власнику, потрібні умови для нормальної роботи. Зв'язок, дороги, офіси, приміщення, в яких розташують основні фонди. Якщо з підприємця вимагати все, нічого йому натомість не пропонуючи, то він піде «в тінь», або фінансовий потік змінить свій напрям в бік Заходу.

Причина бюджетного конфлікту в Одесі — це спроба з боку муніципалітету створити фінансовий «дах» над підприємництвом. За рахунок чесно зароблених на території грошей розв'язувати комунальні проблеми, не звертаючися зайвий раз до бізнесмена. Такого «навантаження» він просто не витримає.

У місті є 20 тисяч малих підприємств, одна тисяча —спільних. До речі, 650 СП регулярно сплачували податки, отже, працювали... Для такого міста, як Одеса, ці стратегічні дані не справляють враження. Ми можемо зробити значно більше. Аби лиш не заважали!

Проте заважають.

Перерозподіл доходів під час формування бюджету не на користь Одеси, постійні інтриги довкола комунальної власності, компрометація будь-якого починання мерії — ось форма тиску на органи місцевого самоврядування з боку «вертикалі» виконавчої влади України.

Шкода, що до таких інтриг утягують Верховну Раду. Історія стосується складу парламенту минулого скликання, але вона повчальна і є сенс зупинитися на ній докладніше. В надії, що вона не повториться...

3. Будинки для одеситів так і не збудували...

Одесі поталанило. Вона потрапила до сфери уваги європейських і світових фінансових інститутів.

І коли з'явилася можливість надати цільовий кредит на будівництво житла, наше місто потрапило до щасливчиків і змогло претендувати на 7,5 мільйона доларів. Будівельники легко полічать — це сім багатоповерхових будинків! Враховуючи, що кредит давали на 15 років под 7% річних, можна уявити собі радість одеських будівельників: з'явилася реальна можливість запустити програму. Реалізація навіть малої частини квартир створювала передумови для нагромадження капіталу і залучення грошових потоків у житлове будівництво.

Та де там! Наші «ліві» діють за принципом: «Що гірше —то краще для нас!» На сесії ВР отримання кредиту не схвалили, ідея реанімації дешевого будівництва не мала свого розвитку.

Перебираючи в пам'яті всі «конфлікти» за час, коли був мером Одеси, я гадаю, що вони пішли на користь моїй «команді». Ми зрозуміли просту істину: в цій країні варто покладатися лише на себе.

Ні Президент, ні його Кабмін, ні парламент — ніхто не допоможе в реалізації жодного економічного проекту. Прагнення взяти участь у політичній інтризі, зловити «золоту рибку» у каламутній водиці — ось чим займаються владні структури, які чітко не визначили подальшу долю країни.

Стало зрозуміло і таке. Одеса зобов'язана заявити про себе як про престижне місто, яке має майбутнє. Місто, в яке є сенс вкладати серйозні гроші, бо мерія відповідально підходить до своїх обов'язків і має намір працювати з банками всерйоз і надовго.

Ми повернулися до ідеї муніципальної позики. Свого часу її висунув молодий талановитий банкір, голова правління «Нордбанку» Юрій Ремигайло. 1992 року на одній із сесій міської ради він запропонував випускати муніципальні облігації, а отримані кошти спрямувати на будівництво дешевого житла і висококодохідних об'єктів. До речі, ідею Ремигайла тоді підтримав головний редактор "Вечерней Одессы" Борис Дерев'янко...

На жаль, і за В. Симоненка, і за Л. Чернеги міською позикою так ніхто і не займався.

Втім, одеські облігації — тема окремої статті...

Едуард ГУРВІЦ,
народний депутат України

(Далі буде)

Легше було дійти до Берліна, або «Злива дарунків»

Репліка

Учасника Великої Вітчизняної війни, бойового офіцера, який «відміряв ногами відстань від Сталінграда до Берліна», Геннадія Дмитровича Пашкова, людину похилого віку, образили. Спочатку ветеран, як істинний джентльмен, хотів було помиритися зі своїми кривдниками полюбовно: визнайте свою провину та вибачтеся — хай моє сумління заспокоїться, а ваша совість очиститься.

Ті погоджувалися, але вибачатися не поспішали. І от коли минуло більше за ті дні, як Г. Пашков ішов до Берліна, він звернувся до суду.

Перше побачення з суддею Шевченківського райсуду Києва Н. Бужак радості обом не принесло. Звісно; людина похилого віку та ще й пенсіонер усього-на-всього, хоча й з ветеранськими пільгами, високих емоцій не викликає. Одне слово, під час рандеву «суддя розмовляла на підвищених тонах і усім своїм виглядом показувала, що хід справи вирішено наперед».

Ці рядки взято із заяви Г. Пашкова. З нею він спочатку звернувся до заступника голови Шевченківського райсуду І. Тельникової, де, зокрема, просив передати його справу іншому судді. І почав чекати. Чекав день, чекав два, чекав тиждень, чекав місяць. Глухо, як у танкові.

І тоді, зацікавлений такою мовчанкою, ветеран звертається до голови Київського міського суду Г. Зубця. Так і так, мовляв, пане Зубець, нема порядку у ваших частинах.

І знову почав чекати. Півтора місяця. Не діждавшись від пана Зубця «ні одвіту, ні привіту», Г. Пашков звертається вже до пані Сюзанни Станік, міністра юстиції України і, звичайно, не з проханням передати пану Г. Зубцю декілька солодких компліментів.

Нарешті ветерану таланить. Та ще й як! Відповідь надійшла вчасно і гласила: відповідно до статті 7 Закону України «Про звернення громадян» його листа направлено до Київського міського суду для розгляду.

Разом з цидулкою на фірмовому бланку Мін'юсту у конверт було вкладено яскраво-кольорову листівку з написом: «Привіт! Цю листівку Ви можете викинути, закопати, спалити і навіть з'їсти. Але краще збережіть її, запам'ятайте номер Вашої листівки і візьміть участь в акції «Злива дарунків», яку проводять «Радіо Люкс» спільно з виробником сухих сніданків «Старт».

Як бачимо, Г. Пашков листівку не з'їв і не закопав, а цілком справедливо вважає: у тому, що мін'юстівці підробляють на рекламі «Радіо Люкс» та сухих сніданках, великого гріха немає, а гріх у тому, що з їхньої легкої руки на ветерана посипалася справжня «злива дарунків»: з Київського міськсуду надійшла відповідь услід — заяву до Мін'юсту направлено ще далі, у Шевченківський райсуд знову ж таки відповідно до статті 7 Закону України «Про звернення громадян» для розгляду. А коли із Шевченківського райсуду надійде відповідь, що заяву Г. Пашкова вручено просто у руки судді Н. Бужак, то це вже буде не злива, а цілісінький град дарунків. Бо хіба може про щось більше мріяти чиновник, навіть якщо він суддя, як не про те, щоб скарга на нього потрапляла до нього, і він її сам розглядав.

Не життя, а мрія...

Анатолій КАРАСЕНКО.

У номер

● *Одеса*

З крісла губернатора — в крісло мера

Більше як сто тисяч одеситів з майже 273000 тих, що взяли участь минулої неділі в повторних виборах міського голови, віддали перевагу 56-річному політику Руслану Боделану, повідомляє кореспондент ДІНАУ. Колишній керівник Одеської області обійшов свого найближчого суперника — народного депутата України Олексія Костусева — з чималою перевагою голосів. Усього за крісло керівника обласного центру на останньому етапі змагалося більш як 30 претендентів.

Ці дані оприлюднено на засіданні міськвиборчкому, члени якого одностайно затвердили результати виборів, що відбулися, і офіційно зареєстрували обрання на пост міського голови Одеси Руслана Боделана.

Головну увагу в своїй діяльності новий керівник мільйонного міста має намір приділити соціальній сфері, захисту городян від безробіття, безгрошів'я, злочинності, чиновницького свавілля.

● *Дніпропетровськ*

Євротаксі за викликом

Навряд чи хтось з мешканців Дніпропетровська сьогодні ображається на міський громадський транспорт. Маршрутні мікроавтобуси зняли тут колись непереборну проблему. Практично в будь-який кінець міста нині можна дістатися без ускладнень і напрочуд швидко. А щойно автотранспортне підприємство № 11259 випустило на вулиці обласного центру ще й перші двадцять так званих євротаксі — автомобілі «ДЕУ НЕКСІЯ» з жовтими шашечками на синіх корпусах. Надавши також можливості бажаючим за потреби цілодобово замовляти їх телефоном.

● *Ялта*

Пігулки від «Гедеон-Ріхтера»

Якісні угорські медичні препарати заполонили Ялту з легкої руки міського голови Володимира Марченка і феодосійського НТК «Атек». У фірмовій аптеці «Гедеон Ріхтер» — п'ятивідсоткові знижки для пенсіонерів, для інвалідів ветеранів війни. Тут без черг отримують ще й гуманітарну допомогу на 7 тисяч гривень, в основному — кардіологічні препарати. Заступник директора українського представництва угорського заводу Володимир Борщук, відкриваючи у Ялті першу фірмову аптеку, запевнив, що їх мережу буде максимально розширено вже до нового року.

● *Житомир*

Як стати мільйонером

Продавець торгового центру Світлана Єфімова три місяці безплатно їздитиме в мікроавтобусах — вона стала мільйонним пасажиром ТОВ «Ференс і К°», яке з березня цього року відкрило свої маршрути в Житомирі. Ця фірма дала 130 робочих місць для водіїв, до бюджету уже перераховано 60 тисяч гривень. Житомирці, які спершу сприйняли новинку насторожено, тепер охоче займають місця в мікроавтобусах цієї фірми та подібної до неї «Ніколь». Адже проїзд коштує лише 40 копійок Маршрути з'єднали і мікрорайони, з яких раніше складно було добиратися. Цих перспективних перевізників міська влада знайшла у Львові і Тернополі.

Почім фунт контрабандного диму?

ОРИГІНАЛЬНЕ нині в ціні. А надто сигарети без акцизних марок, які люб'язні бабусі у людних місцях продають у середньому на десять копійок дорожче, ніж такі самі пачки, але з маркою. Поціновувачі справжньої якості без особливих труднощів можуть придбати порівняно дешеві і ходові «Bond», «LM» чи популярні в нас серед грошовитих людей заморські «Marlboro» або «Camel».

У свідомості українців здавна закарбувалося: що дорожча річ, то якісніша. Але ця аксіома зовсім не стосується контрабандного товару, який потрапляє на чорний ринок України бозна-звідки. Сигарети з Албанії чи Туреччини довірливий покупець сприймає як оригінальні, адже вони дорожчі за легально імпортовані чи виготовлені в нас. Та хто об'єктивно оцінить якість контрабандного диму?

За словами заступника Головного державного санітарного лікаря України Вадима Медведєва, дати відповідь на це запитання можуть в Інституті екогігієни і токсикології Міністерства охорони здоров'я. Тут працює лабораторія з контролю за якістю сигарет, провадять перевірки вилучених контрабандних тютюнових виробів на вміст нікотину та смол.

За результатами лабораторних досліджень усі перевірені сигарети дотепер відповідали українським стандартам.

Та надлишок смол і нікотину — півбіди. Набагато шкідливіші для здоров'я важкі метали та низка інших інгредієнтів сигаретного начиння, виявляти які в наших умовах надто важко й дорого. Власне, з цього і прагнуть скористатися іноземні бракороби.

Кілька місяців тому в Європі було затримано велику партію «транзитних» сигарет, в яких уміст шкідливих речовин перевищував допустимі норми у кільканадцять разів. Цікаво, чи не до нас прямував цей вантаж?

За підрахунками спеціалістів, щороку контрабандним шляхом до України потрапляє від 15 до 35 відсотків від усіх спожитих тютюнових виробів. За офіційними даними, українці щороку викурюють 75 млрд. штук сигарет, тож неважко підрахувати, скільки з цієї кількості припадає на «зілля» сумнівної якості.

А тепер підрахуйте, скільки від цього втрачає держава. Свого часу за кожну тисячу легально завезених в Україну сигарет потрібно було сплатити 2 екю, а загалом від контрабанди тютюнових виробів наша економіка втрачала від 22 до 50 млн. екю щороку. Віднедавна ставка акцизного збору зросла, а разом з нею і збитки від нелегального сигаретного імпорту. Ось де невикористані резерви для наповнення державної скарбниці!

Масштаби споживання контрабандного тютюну вражають. Нещодавно податківці, працівники СБУ та Держспоживзахисту України під час спільної перевірки в 15 легальних вітчизняних торговельних підприємствах забракували 334,6 тис. штук сигарет, левова частка з яких — найпоширеніші американські марки. За даними Державного комітету у справах захисту прав споживачів, пальму першості з продажу сигарет без акцизних марок та без документів утримують Дніпропетровська, Донецька, Закарпатська, Львівська області. Та це не означає, що в інших регіонах справи ліпші.

Звісно, далеко не весь контрабандний товар затримують на митниці чи вилучають з торговельної мережі. Легко долаючи кордони, «неякісний дим» осідає в наших легенях, примножуючи прибутки ділків тіньової економіки.

Наталя ЛЕВИЦЬКА.
Київ.

Губить людей не пиво

ТИМ ПАЧЕ не чернігівське, купувати яке закликає голосно продавець. На його рекламні рулади сумські пивомани вже кілька років водять своїх іногородніх родичів і знайомих як на концерт заїжджих знаменитостей.

Тож у середині травня, коли від спеки рябіло в очах і ринковий «соловей» раптом зник, місцевих шанувальників пива охопила легка паніка: невже подався до столиці на заробітки? За тиждень рекламний «соловей» знову стояв на своєму робочому місці, проте з геть оновленим репертуаром:

— Янтарне «Оболонське»! Найсмачніше, найхолодніше! Налітайте, набігайте, віддаю за безцінь!

— А де хвалене чернігівське?

— Як патріот області більше на конкурентів не працюю, — поважно відповіла місцева знаменитість.

— Таке скажете, де Оболонь, а де Чернігів...

— Та його вже три місяці випускають в Охтирці, —глянув на мене як на інопланетянина і знову — своєї.

Цікавість щодо пивної метаморфози вирішив задовольнити у начальника управління з питань торгівлі та побутового обслуговування Броніслава Трояка.

— Переорієнтація з пивом відбулася не раптом, —охоче пояснив Броніслав Домінікович. — Який зиск, скажіть мені, мала Сумська область, роками завозячи продукцію чернігівчан? Аж ніякого. Тільки й того, що добровільно наповнювали бюджет сусідів, тоді як самі сиділи на бобах. Тому за пропозицію київських пивоварів працювати в спілці, які до того ж інвестували понад один мільйон гривень на переобладнання заводу, вхопилися обома руками. І не прогадали. Освоєння в Охтирці оболонських марок пива дало змогу нам успішно погнатися за двома зайцями: зайняти безпосередньо на виробництві близько трьох-сот охтирчан, плюс серйозно почали наповнювати обласний бюджет.

— Між іншим сьогодні на самому пиві далеко не підеш...

Зазирнемо на Сумський завод безалкогольних напоїв. Років чотири тому тут сподівалися на чудо. І коли зрозуміли, що манна небесна не впаде, самі взялися до діла — почали відновлювати виробництво лимонаду.

— Невже вирішили позмагатися за ринок збуту із самою «Кока-колою»?

— Двобій вийшов досить-таки успішним. Варто було сумчанам у цьому році збільшити випуск традиційних вітчизняних безалкогольних напоїв у 2,5 раза, як уславлені «Кока», «Пепсі» та іже з ними тут же «посипались» — зменшили обсяги продажу своєї продукції в області у десять разів. До речі, не дрімає також й решта наших товаровиробників — потроху починають обходити іноземців також підприємства харчової і переробної промисловості Сумщини. Ще рік тому у магазинах області рябіло в очах від іноземних йогуртів. Зараз картина цілком протилежна, а на прилавках, і навіть на ринках, переважають вироби молокозаводів Сумщини. Чим беруть? Випробуваною зброєю: нижчими цінами, бездоганним упакуванням, вищою якістю продукції, того ж без усякої «хімії». Пригадується недавнє засилля в торгівлі пихатих заморських «салямі», беконів та інших копченостей. А нині вони туляться біля наших ніжно-рожевих «шийок», «грудинок», «мисливських», «сервілатів», баликів, наче тобі казанські сироти. З продажу ще не зникли, але погоди на ковбасно-беконному ринку не роблять.

Конкуренція

Переробники області теж не ликом шиті. Набридло їм кланятися заморським делікатесам, от і засукали рукава. Першим своє слово сказав колектив Конотопського м'ясокомбінату. Колись звідси продукція йшла тільки на експорт, та ще у Пітер і Москву, любили нею поласувати і кремлівські вожді — за вуха не відтягнеш. Ось конотопчани і почали відроджувати свою знамениту марку: за якихось півроку асортимент ковбасних виробів розширили майже до 25 найменувань. Слідом за конотопськими набирає обертів решта м'ясокомбінатів області.

— Недостатньо смачно приготувати, потрібен неабиякий хист, аби допадно продати.

— Аякже. Раніше, як правило, товаровиробники порозпихають свою продукцію по оптових базах і, потираючи руки, спокійно чекають дивідендів. Нині з таким підходом і в трубу недовго вилетіти.

— Тож, щоб цього не сталося?..

— Ідуть, я сказав би, навіть біжать, до роздрібного торговця навипередки. Бути спритним кожного змушує одвічне гамлетівське «бути чи не бути?».

Володимир ЖМУРКОВ.
Суми.

Молодість закінчується в 28. А шкода...

Житлова політика

НЕЩОДАВНО голова столичної міськдержадміністрації Олександр Омельченко урочисто вручив кредитні угоди на будівництво житла 28 молодим сім'ям. Усі вони мешкатимуть по сусідству, в будинку 1/2 по проспекту Бажана.

У ставленні до проблем молодої сім'ї в нас виробився стійкий стереотип: мовляв, хто не пройшов через гуртожитки і комуналки, той не бачив життя. Здогадки психологів про те, що серед «безпритульних» подружніх пар більша кількість розлучень і менша кількість дітей, можновладці залишали поза увагою.

Та, нарешті, й вони прозріли: торік з'явилася постанова Кабінету міністрів «Про додаткові заходи щодо реалізації молодіжної житлової політики». Згідно з цим документом на кредитування молодіжного будівництва з державного бюджету мало надійти 30 млн. гривень. Щоправда, Київ цих коштів не побачив і досі (вочевидь, як і решта міст України).

Цього року столиця почала розв'язувати проблему власними силами, виділивши з міського бюджету 5 млн. гривень на програму кредитування молодіжного будівництва. В її реалізації беруть участь холдингова компанія «Київміськбуд» та банк «Аркада».

За словами заступника начальника головного управління житлового забезпечення міськдержадміністрації Володимира Денисенка, перших 66 претендентів на отримання кредиту визначали у районах — серед тих подружніх пар, які перебувають на квартирному обліку самостійно або у складі сімей своїх батьків. Попередньо кандидатури обговорювали на громадських житлових комісіях та у відділах у справах сім'ї та молоді райдержадміністрацій.

Умови, на яких надається довгостроковий (на 30 років) пільговий кредит сім'ям, більш ніж вигідні: в той час як комерційні банки вимагають близько 70 відсотків річних, держадміністрація — лише 3. До того ж, якщо молоде подружжя має хоча б одну дитину, кредит стає безвідсотковим — фактично перетворюється на позику. З народженням другої дитини умови угоди змінюються: в цьому разі 25 відсотків кредиту погашає держава. Третій малюк для новоселів має бути ще бажанішим: із його народженням батькам доведеться повернути лише 50 відсотків від загальної суми. Кредит надається з розрахунку 21 квадратний метр площі на кожного члена родини плюс ще 10 на сім'ю. На жаль, щасливий шанс може випасти лише тим батькам, які не досягли 28 років — в уявленні уряду саме в цьому віці і закінчується молодість.

Загалом у такий спосіб цього року столична влада планує забезпечити житлом близько 100 молодих сімей. Батьки міста упевнені, що з огляду на умови кредиту їм не доведеться довго чекати народження нових платників податків. Демографічний бум стримуватиме лише довжина квартирної черги: нині поліпшення житлових умов у столиці потребують близько ста тисяч молодих родин.

Ганна РОМАНЦОВА.

Інфляція: привіт від сусідів

У *РОСІЇ найактуальнішими темами залишаються загострення фінансово-економічної ситуації та відставка уряду Кирієнка. В інтерв'ю радіостанції «Эхо Москвы» Сергій Кирієнко назвав відставку цілком закономірною. Хоча сподівався, що станеться це трохи пізніше.*

Що ж, повинну голову меч не січе. І Сергій Кирієнко обрав досить правильну позицію: винен, каюся. Попри те, що фінансова криза та шалений виток інфляції були спричинені кількома, очевидно, не до кінця продуманими рішеннями «молодого» уряду, самому Кирієнкові майже не довелося скуштувати критики. Виконувач обов'язків прем'єра Віктор Черномирдін практично всю вину взяв на себе і заявив, що рішення про реструктуризацію платежів по кількох різновидах державної позики рано чи пізно, але мало бути ухвалене. І, мовляв, міну сповільненої дії заклав іще кабінет, очолюваний Черномирдіним. «Хочу, щоб нас правильно зрозуміли: це рішення було наперед визначено. Фактично залишалося тільки його оформити, — заявив Черномирдін. — І нині наш головний обов'язок, моє особисте завдання — у тому, щоб пом'якшити його негативний вплив на фондові ринки та інвесторів».

Безпека інвесторів — річ, звичайно, важлива: уже чимало з них поспішають відкликати свої капітали. Але у крайньому разі інвестор може лише прогоріти, розвернутися на сто вісімдесят градусів і розпочати свою справу в іншій країні. У значно гіршій ситуації опинилися пересічні громадяни. Журналісти НТВ провели опитування на вулицях Москви і з'ясували, що ціни на товари повсякденного попиту вже зросли приблизно на

25 відсотків. На імпортні товари — на 30—35 відсотків. Деякі магазини навіть призупинили роботу, оскільки продавці не встигають переписувати цінники, та й попит істотно зменшився. Незмінні лише ціни на хліб та, хоч як це дивно, на кавуни. Але інфляція, мов джин: випустиш із пляшки і спробуй потім запхнути назад...

Хтось, читаючи ці рядки, справедливо перейматиметься співчуттям до пересічних російських громадян. Їх справді шкода, але, може, незабаром доведеться пожаліти й себе. Є всі підстави побоюватися, що російська криза зачепить і нас. Гривня хоч і не такими шаленими темпами, але дешевшає. Можливо, якийсь час її курс і вдасться штучно притримувати. Але вже тепер зрозуміло: наша фінансова стабільність не в останню чергу залежить від фінансової стабільності в Росії.

До речі, нині фінансова ситуація в Україні дуже схожа на російську, що була кілька місяців тому. Кілька непродуманих рішень, постійний спад виробництва плюс падіння цін на нафту (Віктор Черномирдін назвав усе це «рядом негативних факторів») — і російська фінансова піраміда нагадує картковий будиночок. Наша піраміда поки що стоїть, але пісочок уже посипався.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Сипучі «піски» Сходу: засмокчуть, не засмокчуть?

В *АШИНГТОН категорично не бажає погоджуватися з думкою експертної комісії ООН з роззброєння і зняти економічні санкції з Іраку. А Іран днями завершив випробування своєї нової балістичної ракети «Хабес-3», а коли згадати тривалу ворожнечу між Іраном та Іраком, то постає запитання: чи не повториться сценарій Індії—Пакистану?*

Водночас адміністрація Клінтона, замість того, аби запропонувати кваліфіковану допомогу і створити потрібні умови для розвитку миру і демократії, намагається хоч би що зберегти свій вплив на Близькому Сході. Щоправда, зробити це дедалі важче, а ситуація там скоріше нагадує повільне засмоктування в сипучі піски Сахари.

Нині головну увагу зосереджено саме на Близькому Сході: Іраку та Ірані, а також палестино-ізраїльських переговорах, що на межі зриву.

Після сміливих кроків Індії і Пакистану ядерний статус-кво похитнувся. І США вважають, що лише «залізна» політика допоможе утримати рівновагу. Адже багато «передпорогових» держав уже замислилися — а чи не спробувати нам?

Упритул підійшли до створення ядерної бомби та засобів її доставки Ірак та Іран. За неофіційними даними, Ізраїль вже має ядерну зброю і днями завершив, спільно зі США, випробування нового комплексу ППО «Петріот-3» і польову перевірку балістичної ракети. Чергові кризи, що назрівають у цьому регіоні, як завжди, «не в тему». І чи не використає хтось бомбу, як вагомий аргумент своєї правоти?

Правда, сказати, що нічого не робиться — не можна! Спроби роблять. США запропонували Ізраїлю і Палестині компромісний варіант поділу території. Палестина вже погодилася, а Ізраїль усе ще зволікає. Проте рішення — питання часу.

Те саме стосується й Іраку. Очікують, що спецкомісія ООН із роззброєння (ЮНСКОМ) має зробити завершальний аналіз і подати Раді Безпеки матеріали про те, чи виконав Багдад умови роззброєння чи ні. Росія, Китай і Франція — за позитивного результату — схильні переглянути свою позицію і скасувати блокаду Іраку. Сама лише Америка виступає категорично проти, мотивуючи відмову тим, що документацію про розробку зброї масового знищення можна до часу легко сховати.

Проте є моменти, що наштовхують на сумні роздуми. Ізраїль, приміром, підписав резолюцію ООН про виведення військ із Південного Лівану ще 20 років тому, а справа з мертвої точки так і не зрушила. Голова ЮНСКОМ Річард Батлер припинив інспекцію в Іраку, за його словами, через небажання іракської сторони співробітничати. А Багдад звинуватив його в «обслуговуванні інтересів США», «у втручанні у внутрішні справи країни і поданні фактів у такий спосіб, щоб режим блокади залишався чинним», повідомляє ІТАР-ТАКС. Інспекцію тимчасово припинено і перегляд санкцій відкладено до кращих часів.

Газета «Вашингтон пост» повідомила, що адміністрація Білла Клінтона не дуже покладається на стримувальні санкції. Вона вже розробила 27-сторінковий план з усунення від влади Саддама Хусейна за допомогою іракської опозиції. На реалізацію цього проекту планують надати 5 млн. доларів, що їх американський конгрес уже зарезервував для цієї мети.

Після війни в Перській затоці Вашингтон уже не раз надихав опозиціонерів на виступи проти Хусейна, але завжди залишав їх без підтримки. Самі представники Білого дому заявили, що дуже розраховують на успіх. Проте сподіваються, що в разі різкої зміни влади країна прийде саме до демократії.

Питання лише в тому, що ніхто не прогнозує «швидку зміну влади». А сипучі «піски» Близького Сходу йдуть у наступ...

Андрій ЮРИЧКО.

Хроніка. Факти. Події

● *Париж*

Рука руку миє

Новий великий політичний скандал приголомшив Францію. Органи юстиції офіційно повідомили, що проти колишнього прем'єр-міністра Франції Алена Жюппе висунуто звинувачення щодо співучасті у створенні фіктивних робочих місць у мерії Парижа. Цей скандал має пряме відношення до президента Франції Жака Ширака. Кошти, одержувані з бюджету на утримання фіктивних службовців, спрямовували, за версією слідства, у партійну касу Об'єднання на підтримку республіки — політичної партії, яку очолював Ширак, а її генеральним секретарем був Жюппе.

● *Белград*

Одні хочуть, інші вимагають

За скасування Вашингтоном санкцій проти Югославії висловився президент СРЮ Слободан Милошевич, який зустрівся в Белграді з американським послом у Македонії Кристофером Хіллом. Так звану зовнішню стіну санкцій було збережено Вашингтоном в односторонньому порядку після скасування ембарго ООН два роки тому, коли закінчилася війна в Боснії. Як одну з головних умов її ліквідації США вимагали і вимагають нормалізації обстановки в краї Косово.

● *Пекін*

Не зрікаючись від правди. Вперше!

Голова КНР Цзян Цземінь визнав можливість відставання зросту економіки цього року від намічених урядом 8 відсотків. «Я сподіваюся, що Китай досягне поставленої мети, але коли показник буде нижчий, то не думаю, що це має стати причиною тривоги населення», — заявив він. Це перше в Китаї зізнання керівника найвищого рівня у тому, що світові фінансові кризи і стихійні лиха можуть негативно впливати на урядові плани економічного розвитку.

● *Абуджа*

Громадянам — цивільне?

Призначено вибори цивільного президента Нігерії —найбільшої країни Африки, де протягом багатьох років керували військові. Як оголосила у вівторок незалежна виборча комісія, вибори відбудуться 27 лютого 1999 року.

● *Вашингтон*

Невгамовний терорист

Саудівський терорист-мільйонер Усама бен Ладен принаймні двічі направляв своїх людей із завданням убити президента США Білла Клінтона. Першу спробу ліквідації нинішнього глави американської адміністрації, згідно з джерелами у розвідувальних колах і організаціях по боротьбі з тероризмом, планували організувати під час візиту Клінтона на Філіппіни в листопаді 1994 року. Другу спробу замаху було намічено на період передбачуваного візиту президента США в Пакистан.

● *Фрітаун*

Доведеться чекати

Верховний суд Сьєрра-Леоне засудив до смертної кари через повішання 16 громадян, у тому числі п'ятьох журналістів, звинувачених у співробітництві зі скинутою в лютому воєнною хунтою. Як стало відомо, усіх засуджених визнано винними у «зраді та спільництві» з хунтою, що усунула від влади президента Ахмада Теджана Каббу під час військового перевороту 25 травня 1997 року. Тепер засуджені мають 21 день для оскарження вердикту.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» і зарубіжних інформагентств.

Без повісток та умовлянь

Ангольська опозиційна організація УНІТА силою забирає юнаків з прикордонних із Замбією районів у бойовики, а дівчат — у «дружини».

Міжафриканська організація захисту прав людини, що базується в Лусаці, повідомила про це, посилаючись на ангольців, які прибувають у табори біженців Маюкваюква, Міньони та Мехеба на заході й північному заході Замбії. Прикордонні ангольські населені пункти Казомбо та Лумбала Нгімбо перетворено на бази формування та навчання нових партизанських загонів УНІТА. Більшість тих, кого УНІТА силою женуть у тренувальні табори, — 13—14-річні підлітки.

Кочарян у Баку? Оригінально

Н *ЕЗВАЖАЮЧИ на нестерпну спеку та сезон відпусток, що розпочався, перша половина серпня в політичному відношенні видалась у Вірменії досить-таки напруженою.*

Як відомо, президент Азербайджану Гейдар Алієв запросив Роберта Кочаряна до Баку для участі в обговоренні міжнародної програми ТРАСЕКА. Ця амбіційна програма, нагадаємо, присвячена проблемам відродження транспортних зв'язків між Європою та Азією через кавказький регіон, і не випадково журналісти вже встигли охрестити проект новим «шовковим шляхом».

У Вірменії по-різному оцінили несподіване та сенсаційне запрошення з боку офіційного Баку. Не секрет, що нинішнього президента Вірменії вважають в Азербайджані, м'яко кажучи, одіозною особою. Більше того, відносно Роберта Кочаряна в Азербайджані порушено кримінальну справу: ще коли вірменський керівник був президентом Нагірного Карабаху, азербайджанська феміда звинуватила його в сепаратизмі та спробах розвалу країни. Зрозуміло, запросивши президента Вірменії до Баку, Гейдар Алієв зробив досить-таки сильний у політичному сенсі хід, продемонструвавши всьому світові готовність до діалогу.

А в Єревані почали висловлювати побоювання, що поїздка Кочаряна до Баку може становити певну небезпеку. Так, за словами радника президента Вагана Ованесяна, «Азербайджан — країна непередбачувана, і там усе може статися». З іншого боку, якби Кочарян прийняв це запрошення, то опозиція отримала б зручний привід звинуватити його в надмірній м'якості. Це могло стати і причиною підозр у тому, що новий вірменський лідер готовий на серйозні поступки Азербайджану в карабаському питанні.

Нарешті, наскільки можна судити, лідери Нагірного Карабаху також не були б у захваті від поїздки вірменського президента до Баку. Адже Степанакерт негативно ставиться до будь-яких вірмено-азербайджанських контактів, якщо вони відбуваються без участі Нагірно-Карабаської республіки.

Мабуть, усі ці міркування зіграли роль у прийнятті остаточного рішення. В результаті оголосили, що Вірменія візьме участь у бакинській конференції, оскільки Єреван бажає активізувати свою участь в усіх програмах міжнародного та регіонального транспортно-економічного співробітництва. Однак вірменську делегацію в цій поїздці очолить не президент, а прем'єр-міністр Дарбінян. Залишається очікувати, як розцінить таке половинчасте рішення міжнародна спільнота і особливо Мінська група ОБСЄ, що займається врегулюванням карабаського протистояння. Деякі незалежні спостерігачі висловлюють побоювання, що відмова Кочаряна від поїздки до Баку може негативно вплинути на миротворчий процес.

«Воздвигне Вкраїна свойого Мойсея...»

Ці ТИЧИНИНІ слова часом цитують в Україні, кажучи про Мойсея Фішбейна, відомого українського поета й перекладача, громадянина Держави Ізраїль, мешканця баварського містечка Ердінга. Близько двадцяти років тому Мойсей Фішбейн опинився поза Україною...

«Народився євреєм, хоч мав народитися українцем. Народився українським поетом, хоч мав народитися просто євреєм. Народився під знаком Стрільця, але не січового. Місце народження — Чернівці. Батьківщина — Україна. Громадянство — Ізраїль. Батьківщина — Ізраїль. Громадянства Української Мови не втрачав ніколи. На Україну мене послано Звідти. Вона існуватиме вічно. Я так хочу. Українську Мову мені дано звідти. Вона існуватиме вічно. Я так хочу»,— так написав про себе кілька років тому Мойсей Фішбейн. Цього літа він знову тут, на Дніпрових берегах. З ним зустрівся кореспондент нашої газети.

— Сьогодні чимало наших співвітчизників намагаються потрапити за кордон. Бодай на рік, бодай на кілька місяців, — аби знайти там сяку-таку роботу. А ти, Мойсею, полишаєш ситу Баварію, їдеш до Києва і оголошуєш, що хочеш залишитися тут, в Україні, що шукаєш роботу тут, в Україні. Чи це не парадокс?

— Та який там парадокс... Я український поет. Не україномовний, а український. Після того, як мене тодішні «органи» випхали звідси, Україна була мені закрита. Десять років. Ані написати комусь, ані потелефонувати. Я український поет, і без України мені життя нема. Швендяти закордонами гарно тоді, коли маєш свою хату, свій дім. Мій дім тут. Може, дасть Бог, і хата буде. Я знаю, що тут нелегко. Але Україна в мене одна. Яка вже є. Іншої немає.

— Ти поет, і для тебе чужина нестерпна. А коли б ти, скажімо, працював заправником на бензоколонці чи продавцем — було б там легше?

— Можливо. Але в мене кожен день починається з того, що вмикаю Українське радіо. Бо там я фізично існую, а живу тут, в Україні. А втім, ліпше жити поза Україною й жити Україною, ніж жити в Україні й Україною не жити.

— Чи впродовж усіх цих років ти спілкувався з нашими співвітчизниками за кордоном?

— Майже ні. Бодай тому, що майже немає «тем» для спілкування. Є й гарні люди. Але мені нема про що говорити з «нашими». Про заробітки? Це не моя тема. Про Україну? Вони Україною здебільшого не живуть, у них свої проблеми. А якою мовою спілкуватися? Українською? Вона їм байдужа. Як, зрештою, багатьом і тут, в Україні. А дехто до нашої мови ставиться просто вороже...

— Совковий стереотип мислення: мовляв, українська мова — другорядна, неперспективна...

— Українська мова — божиста. Українська мова —богодана. Богообрана. Це Божий дар нашому народові. А люди відштовхують Божу долоню з цим даром, люди кажуть: «А я не хочу!» То є страшний гріх. Не чути української мови, не хотіти її може тільки глухий. Той, хто не відчуває її божистості, її симфонічності, її унікальності. Знаєш, мабуть, в Україні досить легко бути гарним прозаїком...

— ???

— Треба лише бувати в селі. Хотіти й уміти гомоніти з людьми. І, звісно ж, трохи вміти писати. Різні в селі люди є. Різні. Нелегко їм нині ведеться. Але від них іде якесь світло. От був я нещодавно у Великій Снітинці, неподалік Фастова. Перезнайомився з багатьма. Ти б почув, яких пісень українських співала мені вісімдесятилітня баба Маня! Ти б почув, як баба Лєна розповідала мені про свої сни! «І ото приснився мені мій покійняка брат», — каже. І переповідає сниво. Таке, що потребує геніального кіномайстра. Параджанова потребує. Від того «покійняки» мені аж подих перехопило... Та хіба ж то тільки у Великій Снітинці... Скажи мені — чи знаєш ти ще якусь країну, де чи не в кожній селянській хаті висів портрет національного поета? Не політичного діяча, не президента, не царя, а саме — поета. Здається, це було тільки в Україні.

— Мойсею, хто тобі дав таке глибоке відчуття української мови, українського слова, України? Кому ти всім цим завдячуєш?

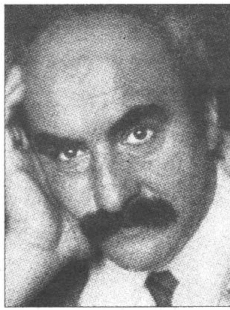
— Насамперед Богові. І моїй мамі. До війни моя єврейська мама викладала українську мову й літературу на Миколаївщині, в селі Новогорожене. Мама померла у квітні цього року. І бабусі, маминій мамі, завдячую. Бабуся Бейла розмовляла зі мною українською.

— По десятьох роках вимушеної відсутності вперше ти приїхав в Україну восени 1989 року. Приїхав зокрема, щоб справдити акцію, що її тоді замислив: Ізраїль став першою державою у світі, яка прийняла чорнобильських дітей на лікування. І ось дев'ять років позаду. Що змінилося в нас за цей час?

— Це запитання радше не до мене, а до заїжджого туриста. Я ж тут постійно, я тут ушістнадцяте. Але коли ти наполягаєш — прошу. Після здобуття незалежності, на початку 90-х років, в Україні панувало велике національне й духовне піднесення. Населення перетворювалося на народ. Тепер чимало хто з дуже й дуже високопосадових осіб сприймає Українську державу радше як територію, на котрій є напис «Україна». А я хочу, щоб Україна була саме Україною, а не якоюсь аморфною територією посеред Європи. Бо для багатьох тутешніх керівних панів байдуже, який напис буде на цій території, — напис можна поміняти, аби з території «качать»... Байдужість до України, байдужість до її святинь, до її мови, до її культури. Байдужість до українського народу. За чиєю вказівкою було вчинено протиукраїнський погром на Софійському майдані в липні 1995 року? За чиєю вказівкою турки будують готель, оту модерну коробку, на тому-таки Софійському майдані, в заповідному місці, в серці Києва? Хто уможливлює суцільний, безперервний глум, суцільне знущання з української мови? Я вмикаю Перший національний канал телебачення, який мав би бути взірцем професіоналізму. Дивлюся, наприклад, щонедільну передачу «Сім днів», яку веде пан Долганов. І заздалегідь знаю: якщо там буде парламентський сюжет, то пан Долганов спроможеться на якісь недолугі жарти в бік найвищого законодавчого органу країни. А коли буде сюжет президентський, то пан Долганов співатиме дифірамби. Це, по-твоєму, професіоналізм? Ознакою професійної придатності для пана Долганова та його колег мало б бути бездоганне знання української мови. Коли я почув, як ведучий програми «Сім днів», звертаючися до віце-прем'єр-міністра Сергія Тигипка, сказав «дякую вас» замість «дякую вам», мені стало моторошно. Ще раніше я почув від нього «швидкіше» замість «швидше», «Турція» замість «Туреччина», «посуха» замість «посуха». В тій-таки передачі «в'яло» замість «мляво», «заставили задержати» замість «змусили затримати» тощо.

— Якщо порівняти сучасні німецькі засоби масової інформації з українськими, то в чому ти вбачаєш відмінність?

— Німецькі засоби масової інформації — завжди німецькі. А українські — дуже часто не українські. І за мовою, і за суттю. Чому в Угорщині, Чехії, Польщі люди живуть краще, ніж в Україні? Бо в тій самій Польщі всі, незалежно від етнічної належності й політичних переконань, мислять як поляки, почуваються поляками. Їм болить Польща. А тут, в Україні? Відповідь знаєш сам.

— В тебе чимало приятелів серед українських письменників. Про що ви розмовляли цього літа?

— Під час цього приїзду я з письменниками майже не спілкувався.

— Чому?

— Бо заздалегідь знаю, що скаже кожен із них. При чарці й без неї. Натомість мав нові знайомства. З напрочуд цікавими людьми. Про зустрічі у Великій Снітинці я вже казав. А ось інші. В Одесі познайомився з доктором Віталієм Лісничим. Він належить до роду Тараса Григоровича Шевченка. Доктор Лісничий дав мені науково обгрунтовану схему, згідно з якою рід Тараса Шевченка у нашому столітті перетнувся з родом Шолом-Алейхема.

Відтепер маю ще одного гарного приятеля — Анатолія Яковича Колошу, директора столичного стадіону «Динамо». Який українець! Та ще ж бібліофіл, знавець музики, поезії!

Чи ще один лікар — Сергій Варгатий, який працює в Інституті ендокринології. Лікує за методом японського доктора Сайонджи, за системою Юмейхо. Результати просто вражають. Потойбіч кордону є чудова медична апаратура, є унікальна техніка, а ось таких лікарів, як у нас, дуже мало.

Познайомився з новим директором Міжнародного фонду «Відродження» професором Євгеном Бистрицьким, відомим філософом. Ще кілька років тому цей фонд, либонь, міг би мати іншу назву — «Відрядження». А от із приходом до нього Євгена Костянтиновича багато що істотно змінилося, бо він розуміє проблеми культури, науки, освіти, видавничої справи. Бо є справжнім українським інтелігентом.

Познайомився я і з відомими українськими політиками. Декого, щоправда, знав і раніше. Скажімо, Леоніда Макаровича Кравчука. Це, без перебільшення, видатний політик. Я не знаю, що було б з Україною, якби не Леонід Макарович, а хтось інший приїхав наприкінці 1991 року до Біловезької Пущі, де поставили останню крапку в історії СРСР.

Уперше в житті я розмовляв з Олександром Олександровичем Морозом. Упродовж двох годин. Спілкуватися з ним — радість. Людина розумна, інтелігентна, шляхетна. Він не просто про людські витрішки цитує Шевченка, він добре знає сучасну українську поезію, ба більше — відчуває її. Олександр Олександрович — з незнищенного українського коріння. Українець у душі. Я вірю цьому політикові.

А який блискучий, досвідчений політик Євген Кирилович Марчук! А яким сильним політиком так швидко став Павло Іванович Лазаренко! Є кому в Україні протистояти пересічній сірятині. Є кому протистояти зажерливим нездарам-кріслократам.

А погляньмо, як працює народний депутат Григорій Суркіс. Завдяки йому відродилася європейська слава київського «Динамо». Спитайте першого-ліпшого в Італії, Іспанії, Німеччині, що він знає про Україну, і він неодмінно назве футбольну команду «Динамо». Що ще знають сьогодні у світі про Україну? Знають про Чорнобиль. Що Україна відмовилася від ядерної зброї. Що просить кредити: дайте— не минайте. І, повторюю, знають про футбольні перемоги «Динамо». Про українську культуру не знають нічого чи майже нічого. То де знайти такого Суркіса ще й для української культури? Бо саме через блискучу культуру світ міг би пізнати Україну сьогодні. Натомість для світу, зокрема для Європи, українська культура — «терра інкогніта». Невже не болить це радникам Президента, невже не болить це міністрові культури? Є Український культурний центр у Москві. А в Європі нема.

— Очевидно, фінансова криза...

— Фінансова? Можливо. Але є ще й інша. Ось приклад. На Святвечір цього року виповнилося 60 років від дня народження великого українського поета Василя Стуса. Восени 1985 року Василь Стус загинув за колючим дротом, у пермському таборі. Офіційна Україна вшанувала великого поета офіційним вечором. У філармонійній залі. Через двадцять днів після дати. Василя Стуса — символ нескореної України —нагородили посмертно орденом Ярослава Мудрого п'ятого ступеня. Найнижчого. Того самого ордена першого ступеня майже одночасно почепили на груди лідерові однієї з середньоазіатських країн. Після цього ти твердитимеш, що їм болить Україна?

— То яким ти уявляєш собі подальший шлях України? Чи радше — яким хотів би його бачити?

— То має бути шлях до храму. Свого. І насамперед— до Храму. Свого.

З поетом розмовляв
Микола НЕВТІШНИЙ.

Чи не зашкодить конфлікт міждержавним стосункам?

Запитання по суті

У НАС ТОЧИТЬСЯ чимало розмов про конфлікт у російській холдинговій компанії «Совтрансавто», до якого причетні луганці. Про це повідомили українські газети. Цікаво, а як суть справи подають російські ЗМІ?

Ганна КИРЯ.

Луганська область.

Заголовок у московській «Независимой газете» — «Незаконні кроки властей України» — не міг не привернути увагу й українських читачів. Хоча б тому, що показники двостороннього товарообігу наводять московського журналіста на таку думку: успіхи у стосунках наших країн — лише декларація президентів. Якщо у 1996 році товарообіг становив 13 млрд. 896,6 млн. доларів, то у 1997-му — 11 млрд. 292,5 млн. доларів. Тенденція до зниження спостерігається і нинішнього року. Об'єктивних причин, що гальмують розвиток міждержавних відносин, практично немає, —наголошує російська газета. Інша справа, що українська влада, як випливає з публікації в «Независимой газете», поводиться, м'яко кажучи, не в дусі Угоди про взаємне визнання прав і регулювання стосунків у сфері власності, прийнятої президентами двох країн 1993 року.

Можна тисячу разів декларувати прагнення до співпраці і одночасно компрометувати гасла конкретними діями. Одна з них і стала предметом публікації в російській пресі. Схоже на те, що кореспондент має під рукою документи, які засвідчують протизаконні дії властей України. Бо як інакше пояснити те, що діяльність з визнання прав Росії на власність Україна почала з фактичного усунення од справ свого підприємства («Совтрансавто—Луганск») господаря — московську холдингову компанію «Совтрансавто». Нині тривають арбітражні розбирання, але конфлікт із площини господарської суперечки перейшов у політичну. Експерти навіть переконані, що конфлікт навколо «Совтрансавто» стане предметом серйозної розмови на наступній зустрічі керівників двох держав

Поживемо — побачимо. А про перебіг подій розповімо докладніше.

Іван ІЛЛЯШ.

«Правління ВАТ «ОПЕКС»

повідомляє про скликання загальних позачергових зборів акціонерів, які відбудуться 15 жовтня 1998 р. об 11 годині за адресою: 270091, м. Одеса, вул. Середня, 10-а.

Реєстрація акціонерів, або їх представників з 10-ї години до 10.50 15 жовтня 1998 р. Учасник зборів повинен мати документ, що посідчує особу. Представникам акціонерів при реєстрації подати доручення, оформлене у встановленому порядку.

Порядок денний:

1. Реорганізація ВАТ «ОПЕКС» шляхом виділення з нього нового відкритого акціонерного товариства.
2. Внесення змін до статуту ВАТ «ОПЕСК» в звязку з зменшенням його статутного фонду шляхом викладення статуту в новій редакції.
3. Затвердження статутних документів новоствореного акціонерного товариства та інформації про випуск акцій.
4. Вибори органів управління новостворюваного відкритого акціонерного товариства.
5. Різне.

Інформуємо акціонерів про те, що в зв'язку з реорганізацією ВАТ «ОПЕКС» шляхом виділення новоствореного відкритого акціонерного товариства і передачею йому 20 відсотків розміру статутного фонду ВАТ «ОПЕКС», розмір статутного фонду останнього зменшується і буде становити 106326 гривень.

Додаткового випуску або вилучення акцій не передбачається.

Акції ВАТ «ОПЕКС» попереднього випуску повинні бути обмінені на акції новоствореного ВАТ та акції ВАТ «ОПЕКС» у якого зменшиться розмір статутного фонду у зв'язку з реорганізацією.

При цьому, кожний з акціонерів ВАТ «ОПЕКС», яке реоганізується, повинен отримати акції як новоствореного ВАТ, так і акції ВАТ «ОПЕКС», у якого зменшився розмір статутного фонду у зв'язку з реорганізацією, у кількості, що пропорційна співвідношенню розміру статутного фонду новоствореного ВАТ до розміру статутного Фонду товариства до реорганізації. Номінал акцій не змінюється і буде становити 25 копійок.

В зв'язку з обміном акцій загальна кількість акцій у кожного із акціонерів залишається без змін. Акціонери не несуть збитків, пов'язаних із змінами статутного фонду.

В зв'язку з викладеним пункт 5.1 статуту ВАТ «ОПЕКС» пропонується викласти в такій редакції:

«5.1. Статутний фонд товариства становить 106326 (Сто шість тисяч триста двадцять шість) гривень».

На підставі ст. 43 Закону України «Про господарські товариства» акціонери вправі вносити свої пропозиції щодо порядку денного загальних зборів не пізніше, як за 30 днів до їх скликання. З документами, пов'язаними з порядком денним, можна ознайомитись за адресою: м. Одеса, вул. Середня, 10-а, щодня з 10 до 13 години, крім вихідних.

Правління ВАТ «ОПЕКС».

Шановні акціонери ВАТ «Київське АТП-13055»

Повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 14 жовтня 1998 року о 14 годині в приміщенні клубу за адресою: м. Київ, вул. П. Усенка,8.

Реєстрація акціонерів та їх представників буде проводитись з 11-ї до 14-ї години.

Порядок денний:

1. Звіт Голови Правління про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства.
2. Звіт Ревізійної комісії та головного бухгалтера товариства.
3. Визначення стратегії розвитку та основних напрямів діяльності товариства.
4. Прийняття нової редакції Статуту товариства.
5. Обрання органів управління товариства.
6. Порядок розподілу прибутку та заходи щодо погашення боргових зобов'язань товариства.
7. Різне.

Для участі в зборах необхідно мати при собі паспорт або інший документ, що підтверджує особу.

Телефон: (044) 552-72-54
Правління товариства.

ДО УВАГИ АКЦІОНЕРІВ ВАТ «ЗАВОД ПОЛІМЕРНИХ МАТЕРІАЛІВ»

Збори акціонерів товариства відбудуться 15 жовтня 1998 р. о 16 годині за адресою м. Київ, Броварський проспект, 25 (район станції метро Лівобережна, приміщення театру). Реєстрація учасників з 14 до 15 години.

Порядок денний:

1. Результати діяльності товариства у 1997 році та основні напрями розвитку на 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Нарахування дивідендів за 1997 рік.
4. Внесення змін та доповнень до статуту товариства.
5. Вибори в органи управління товариства.

Для участі у зборах потрібно мати документ, який засвідчує особу, або доручення на право голосу.

Телефон для довідок: 517-28-90, 517-39-36, 517-38-56.

Міністерство охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України оголошує конкурс на заміщення вакантних посад першого заступника та заступника начальника Головної державної екологічної інспекції, спеціалістів центрального апарату міністерства.

З вимогами до конкурсантів можна ознайомитися під час подання документів.

Контактні телефони: 228-17-96, 228-65-21, кімн.616.

Заяви подаються протягом місяця з дня публікації за адресою: 252001, Київ-1, вул. Хрещатик, 5.

Орендне зовнішньоекономічне підприємство «Різноімпекс» (м. Київ, вул. Драйзера, 7, зареєстроване Подільською районною державною адміністрацією м. Києва, код 03364719) повідомляє, що в зв'язку із зміною своєї організаційно-правової форми —реорганізуються в товариство з обмеженою відповідальністю «Різноімпекс».

Арбітражний суд Одеської області 04.05.1998 року порушив справу № 2422/26 по заяві Державного підприємства по матеріально-технічному і сервісному забезпеченню АПК «Агротех» про визнання банкрутом ВАТ «Райпостач-Кодима» р/р 000389714 в Кодимському відділенні АПБ «Україна», МФО 328328, код 00906120, розташованого, м. Кодима, вул. Калініна, 22, Одеської обл.,

Кредиторам та санаторам направляти заяви з майновими вимогами до боржника в місячний термін з дня публікації оголошення (м. Одеса, пр. Шевченка, 4, Арбітражний суд Одеської області).

Представництво Фонду Державного майна України у Дніпровському районі м. Києва пропонує до приватизації шляхом викупу

1. Частину нежитлового приміщення магазину «Взуття» та аптеки по бульвару Верховної Ради, 33/1.
2. Частину нежитлового магазину тканин по вул. Райдужній, 13-б.

Заяви на приватизацію від колективів працівників приймаються за адресою: м. Київ, бульвар Праці, 1/1, кім.405, тел.: 559-08-35.

Арбітражний суд Донецької області (340105 м. Донецьк, бул. Пушкина, 34) порушив справу № 9/41 Б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Україна» (343820, м. Єнакієве Донецької області, вул. Потьомкіна, 28) р/р 000489222 в УСБ м. Єнакієве, МФО 334527, код 20810257.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбитражным судом Херсонской области (г. Херсон, ул. Горького, 18), возбуждено дело № 5/78-Б о признании банкротом СП «Хлебокомбинат Белозерского райпотребсоюза», п г т Белозерка, Херсонской области, ул. Михайлевского, 99, расчетный счет 000460006 в Белозерском отделении АК АПБ «Украина», МФО 352220, код ОКПО 017342276.

Претензии принимаются в течение одного месяца со дня опубликования объявления.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИПУСК АКЦІЙ
ВАТ "Науково-виробниче підприємство "Юг", створеного із державного підприємства в процесі приватизації

1. Характеристика емітента:

Назва емітента: Код ЄДРПОУ 22287657, Відкрите акціонерне товариство "Науково-виробниче підприємство "Юг".

Місцезнаходження: Україна, 335011, м. Севастополь, вул. Луначарського, 9. Тел. (0692)46-01-65.

Дата реєстрації: ВАТ "Науково-виробниче підприємство "Юг"створено згідно з рішенням Міністерства машинобудування, військово-промисливого комплексу і конверсії шляхом перетворення державного підприємства "НВП "Юг" в відкрите акціонерне товариство згідно з Законом України "Про приватизацію державного майна" і Постановою Кабінету Міністрів України від 11.09.96 р. №1099 "Про затвердження Порядку перетворення в процесі приватизації державних, арендних підприємств і підприємств зі змішаною формою власності у відкриті акціонерні товариства". ВАТ "НВП "Юг" зареєстроване Севастопольською міською державною адміністрацією 17 червня 1998 р., державний номер АО-11/9906.

Історична довідка: ВАТ "НВП "Юг" створено в процесі приватизації майна державного підприємства "НВП "Юг". Державне підприємство "НВП "Юг" створено в 1993 р. Основним предметом діяльності підприємства була розробка, проектування, виробництво та впровадження на підприємствах міністерства програмно-технічних систем автоматизованого проектування та інших засобів автоматизації.

Предмет діяльності: виробництво та реалізація продукції наукового і виробничо-технічного призначення, надання платних послуг населенню; організація розробок, впровадження нової техніки та технологій в різних галузях господарства; виготовлення та реалізація будівельних матеріалів, конструкцій, комплектуючих виробів, металоконструкцій, пристроїв, інструментів; будівництво, реконструкція, монтаж, технічне переоснащення різних об'єктів у ролі замовника, забудовника, підрядної організації; здійснення оптової, роздрібної та комісійної торгівлі та міжнародної торгівлі.

Середньоспискова чисельність працівників - 49 чол.

Професійні дані про керівника: Голова Правління - Кулєв Дмитро Васильович, освіта вища, інженер-електрик, трудовий стаж 30 років, на посаді 23 роки.

Фінансові результати (прибуток, збитки) і валюта балансу:

Показники	Од. вим.	На 01.01.98р.	На 01.07.98р.
Прибуток (балансовий)	тис. грн.	-	-
Збитки	тис. грн.	3,55	4,36
Валюта балансу	тис. грн.	151,78	245,08

Характеристика діяльності підприємства:

Основний предмет діяльності ВАТ - виробництво та реалізація наукового і виробничо-технічного призначення, надання послуг населенню та юридичним особам, організація розробок, впровадження нової техніки та технологій в різних галузях господарства.

Показники	Од. вим.	На 01.01.98р.	На 01.07.98р.
Об'єм реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	тис. грн.	7,87	32,2
Кредиторська заборгованість	тис. грн.	31,04	55,55
Дебіторська заборгованість	тис. грн.	-	-

2. Дані про емісію акцій:

Дата і номер постанови державного органу приватизації про утворення ВАТ: ВАТ "НВП"Юг" створено наказом Регіонального відділу Фонду державного майна України по м.Севастополю від 29.05.98 р. №195 згідно з Законом України "Про приватизацію державного майна", Постановою Кабінету Міністрів України від 11.09.96р. №1099 "Про затвердження Порядку перетворення в процесі приватизації державних, арендних підприємств і підприємств зі змішаною формою власності у відкриті акціонерні товариства".

Ціль використання фінансових ресурсів, залучених від емісії: ціллю використання фінансових ресурсів, залучених від емісії, є приватизація державного підприємства "НВП "Юг".

Вид і категорія акцій, кількість, номінальна вартість і сума емісії акцій:

Вид акцій	Номінальна вартість, грн.	Кількість, шт.
Прості іменні	0,25	365040
На пред'явника	нема	нема
Привілейовані	нема	нема

Загальна сума емісії: 91 260 грн.

Число серій та порядкові номери: акції випускаються однієї серії "А" з номерами від 000001 до 365040.

Дати початку та закінчення пільгового відкритого продажу акцій: пільговий продаж акцій працівникам підприємства та особам, що до них прирівнюються, за приватизаційні майнові сертифікати, грошові кошти і компенсаційні сертифікати здійснюється згідно з Положенням про порядок проведення пільгового продажу акцій відкритих акціонерних товариств, затвердженим наказом Фонду державного майна України від 08.07.97р. №705, на протязі двох місяців з моменту видання наказу про продаж акцій. Пільговий продаж акцій керівництву підприємства за грошові кошти здійснюється на протязі року з моменту видання наказу про продаж акцій. Продаж акцій на сертифікатних аукціонах за приватизаційні майнові сертифікати та на фондовій біржі за грошові кошти здійснюється на протязі одного місяця з моменту публікації інформації про продаж акцій на сертифікатному аукціоні та фондовій біржі.

Метод обчислення та порядок виплати дивідендів: дивіденди обчислюються виходячи з чистого прибутку, одержаного за результатами роботи акціонерного товариства за рік. Відсоток чистого прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів, стверджується загальними зборами акціонерів по пропозиції правління. Дивіденди нараховуються акціонерам, які були внесені в реєстр акціонерів не пізніше 31 грудня звітного року, пропорціонально кількості акцій, якими вони володіють. Дивіденди сплачуються на протязі місяця після прийняття загальними зборами акціонерів рішення про сплату дивідендів шляхом перерахування на особові рахунки акціоненрів або через касу ВАТ один раз на рік.

3. Перелік і результати попередніх емісій акцій:

Раніше випуск цінних паперів акціонерним товариством не здійснювався.

4. Фактори ризику, пов'язані з видом діяльності підприємства:

1) Погіршення загальноекономічної ситуації в Україні, гіперінфляція, що зумовлює ризик усіх фінансових вкладень, у тому числі і в акції. 2) Нестабільність податкового законодавства та інших норм, що регламентують господарську діяльність підприємства. 3) Банкрутство замовника науково-технічної продукції.

5. Відомості про торговця цінними паперами:

Послугами торговців цінними паперами емітент користуватись не буде. Пільговий продаж акцій буде здійснюватися комісією по пільговому продажу акцій, створеною на підприємстві. Продаж акцій на сертифікатному аукціоні буде здійснюватися через мережу Національного центра сертифікатних аукціонів. Продаж акцій на фондовій біржі буде здійснюватися через мережу Української фондової біржі.

6. Додаткова інформація:

Додаткову інформацію про фінансовий стан ВАТ "НВП"Юг", випуск акцій та їх продаж можно одержати за адресою: 335011, м. Севастополь, вул. Луначарського, 9, тел.(0692)46-01-65 .

Голова правління Кулєв Д.В.

Порядок розміщення акцій відповідно плану привитизації:

Спосіб розміщення	Терм.розміщ.	кількість	сума, тис.грн.	частка в уст.ф.,%
1. Власність організації орендаторів		-	-	-
2. Пільгове розміщення акцій(включно):				
2.1. Серед працівників підприємства,наказуяке приватизується, в т.ч.:	2 міс. від дати про продаж акцій			
2.1.1. За приватизаційні майнові сертифікати		96000	24	26,3
2.1.2. За грошові кошти і компенсаційні сертифікати		48000	12	13,1
2.2. Іншим громодянам, які мають право на пільгове отримання акцій:	2 міс. від дати наказу про продаж акцій			
2.2.1. За приватизаційні майнові сертифікати		12000	3	3,3
2.2.2. За грошові кошти і компенсаційні сертифікати		6000	1,5	1,6
2.3. Керівництву підприємства за грошові кошти	1 рік від дати наказу про продаж акцій	18252	4,563	5,0
3. Продаж акцій на конкурентнах засадах:				
3.1. На аукціонах:				
3.1.1. Сертифікатних за приватизаційні майнові сертифікати	1 міс. від дати ї публікації інформаці	110900	27,725	30,4
3.1.2. Спеціалізованих за компенсаційні сертифікати		-	-	-
3.2. Через фондову біржу за грошові кошти	1 міс. від дати публікації інформації	73888	18,472	20,3
ВСЬОГО:		365040	91,26	100

Правление Акционерного банка **"ИКАР-БАНК"** сообщает, что **16 октября 1998 года в 14 час.** по адресу: 340052, г. Донецк, пр. Ильича, 100-а состоится внеочередное общее собрание акционеров.

Повестка дня:

1. Утверждение результатов проведения 5-й эмиссии акций банка.
2. Внесение изменений в Устав банка.
3. Разное

Арбітражний суд Вінницької області (287100 м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 354/5 про банкрутство Сільського споживчого товариства с. Капустяни Тростянецького району Вінницької області (288330, с. Капустяни), р/рахунок 000460734 в АК АПБ «Україна» м. Тростянець, МФО 302300, код 01742184.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дела о банкротстве:

1. Общества с ограниченной ответственностью «Надежда», 340086, г. Донецк, ул. 50-летия СССР, 1. Р/с 2600980506 в Специализированном отделении Укрсоцбанка, МФО 334657. Дело № 4/49 б.

2. Общества с ограниченной ответственностью «Интер-стар», 340050, г. Донецк, пр. Театральный, 4. Р/с 26007301745679 в Донецком региональном управлении АК ПИБ, МФО 334635. Дело № 5-40 б.

3. Производственно-коммерческого предприятия управления коммунального хозяйства Донецкого облисполкома, 340000, г. Донецк, ул. Университетская, 13. Р/с 260089801308 в Донецкой областной дирекции Укрсоцбанка, МФО 3340117. Дело № 1/26-б.

4. Совместного украинско-российско-болгарского предприятия в форме общества с ограниченной ответственностью «Мост и Ко ЛТД», 340000, г. Донецк, пр. Дзержинского, 53 а. Р/с 260060151386 в Госэксимбанке г. Донецка, МФО 334817. Дело № 10/49-б.

5. Общества с ограниченной ответственностью «Товэр», 340000, г. Донецк, ул. Челюскинцев, 144. Р/с 26000301610624 в Калининском отделении Проминвестбанка, МФО 334453. Дело № 7/96.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Промислові
лічильники газу
(кл. точн.1.0)

Тел., (03422) 2-38-50, 9-67-99
(0562) 32-30-70.

Арбітражний суд Львівської області (290010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/693-15/151 про банкрутство торговельної фірми «Дністер» (293500, Львівської області, м. Стрий, вул. Шевченка, 34), р/рахунок 26007200079002 в АПБ м. Стрий, МФО 325473, код 193344815.

Претензії кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбитражный суд Днепропетровской области (320600, г. Днепропетровск, ул. Куйбышева, 1а) возбудил дело N Б2-146 о признании банкротом коллективного предприятия «Завод игрушек».

Юридический адрес: г. Днепропетровск, пр. Кирова, 91; р/с 2600210089 7001, МФО 305374, в Кировском отделении АКБ «Укрсоцбанк» г. Днепропетровска.

У номер

● *Київ*

Російські акцизні марки: зроблено в Україні

В Держдумі РФ ще тільки триває обговорення закону «Про державне регулювання виробництва та обороту етилового спирту і алкогольної продукції», що передбачає обов'язкову наявність акцизних марок на горілчаних виробах, а в Україні вже розпочато їх підпільне виробництво. Чотирьох працівників Сіверськодонецької міської друкарні Луганської області на цю оборудку підбили їхні знайомі із Росії. Було придбано всі необхідні технічні пристрої, кліше, відповідний папір тощо. Готову продукцію постачали до Росії родичі одного з членів групи та провідники потягу «Донецьк—Москва».

Завдяки своєчасному втручанню співробітників Сіверськодонецького міського підрозділу Служби безпеки України протиправний бізнес було припинено. На момент затримання злочинці встигли надрукувати понад мільйон марок. Цієї кількості вистачило б на партію горілчаних виробів загальною сумою в кілька десятків мільйонів доларів.

● *Севастополь*

Флотські новосілля

Ключі від 49 квартир отримали в Севастополі офіцери та мічмани ВМФ України. Новоселами стали морські офіцери великого десантного корабля «Костянтин Ольшанський». Виграваши свого часу тендер на будівництво перспективного житла у Криму для військовиків, фірма «Консоль» уже забезпечила квартирами європейського рівня майже 300 сімей військовослужбовців.

ЛЕГПРОМІВЦІ ПІШЛИ В НАРОД

У міжрегіональному виставковому центрі Черкас відбулася виставка-ярмарок «Легпром-98», у якій брали участь підприємства легкої промисловості 14 областей України та фірми з Білорусі.

Черкаський шовковий комбінат, івано-франківська «Тисмениця», львівські «Мальви», Прилуцька взуттєва, Коломийська гардинна фабрики, концерн «Епос» та багато інших не лише продемонстрували кращі зразки своєї продукції, а й розпродали за цінами виробника велику кількість товару.

У межах виставки працював шкільний ярмарок. Широкий асортимент пропонованих на ньому товарів мав неабиякий попит у черкащан.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

ОЛІВЦІ ЧУДОВІ, РІЗНОКОЛЬОРОВІ

Олівці графітні, креслярські, 12- та 16-кольорові у дерев'яній оболонці й без неї, фарби шкільні, оформлювальні, гуаші. Усе це та багато іншого, без чого не може обійтися школярик, випускає Слов'янська фабрика «Самоцвіти». Вироби, що сходять з конвеєра, якісні, добре оформлені і дешеві. Скажімо, олівці дванадцяти кольорів коштують 1,65—1,85 гривні залежно від упаковки, шестикольорові — 85 копійок, фарби зі щіточкою — 45—55 копійок.

Але придбати ці товари у нас не так легко. Своїх торговельних точок фабрика не має, а торгівля не вельми охоче бере слов'янські олівці, бо прилавки забиті імпортними у красивих упаковках.

Валерій ШЕПТУХА.

Донецька область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Справи шкільні

До Дня знань — у всеозброєнні

200 тисяч школярів України 1 вересня підуть до школи в елегантній формі, пошитій з тканини Чернігівського концерну «Чексіл». Фабрики в Керчі, Дніпропетровську, Охтирці, Кам'янці-Подільському, Харкові нині у стислі строки завершують виконання відповідального проекту.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Ювілей

Термінали нарощують потужності

Іллічівському морському порту виповнилося 40 років. Одна з найпотужніших гаваней Чорноморського басейну, маючи 7 вантажно-розвантажувальних терміналів з 28 причалами загальною протяжністю 5,5 кілометра, працює не просто стабільно, а дедалі нарощує обробіток вантажів. Найближча мета — перевантажувати за рік до 20 мільйонів тонн експортно-імпортних товарів. Для цього будують нові термінали, модернізують за найсучаснішими світовими зразками старі. За останні п'ять років чисельність працівників тут зросла на 1,2 тисячі чоловік і становить близько 9 тисяч. Отож, порт істотно впливає на рівень життя мешканців та благоустрій молодого міста Іллічівська.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

ФОРМА В КРЕДИТ

Напередодні навчального року колектив акціонерного товариства виробничо-торговельної фірми «Селена» порадував юних жителів Запоріжжя та їхніх батьків чудовим несподіваним подарунком — у фірмовому магазині виставлено нову колекцію з десяти комплектів оригінальної шкільної форми, повідомляє ДІНАУ.

Щоправда, сюрпризом це стало лише для покупців. А від колективу АТ ВТФ «Селена» вимагало великої копіткої роботи. Справа у тому, що Указ Президента України про введення спеціальної форми для учнів загальноосвітніх шкіл, як це часто у нас трапляється, зовсім не було підкріплено економічно. Готових узятися за пошиття такої форми в Україні виявилося багато, а ось замовників (іншими словами, тих, хто виділив би кошти для цього), на жаль, не знайшлося. Марно шукало їх і керівництво «Селени» в особі обласного, міських та районних відділів й управлінь освіти, шкіл міста. І тоді тут вирішили діяти на свій острах і ризик.

— Спершу ми провели широкі маркетингові дослідження, з'ясували, яку форму хотіли б мати запорізькі школи, — розповідає генеральний директор АТ ВТФ «Селена» Олександр Ситников. — Узяли у держави кредит, розробили широку колекцію зразків, з якої відібрали десять найбільш вдалих, на думку наших модельєрів. Пошили 10 тисяч комплектів — саме стільки розраховуємо продати до початку навчального року.

Під час виготовлення форми запорізькі швейники врахували всі вимоги міністерств освіти і охорони здоров'я, до того ж вирішили підтримати українських колег. Тканину закупили на Чернігівському комбінаті «Чексіл», натуральні підкладкові матеріали — на Черкаському шовковому комбінаті. Тканини і барвники затверджено Мінохорони здоров'я. АТ гарантує якість своєї продукції, яку береться обміняти після першої ж претензії. Та поки що таких випадків не було.

— Бачимо, що не помилилися, — не без гордості каже Олександр Ситников. — Форма розходиться добре, навіть боїмося, що її всім не вистачить. Тому вже сьогодні думаємо про форму до навчального року-99.

До речі, приклад «Селени» довів, що витрати з сімейного бюджету на підготовку до нового навчального року можуть бути не такі вже й страшні. Комплекти «Селени», які зазвичай складаються з 3—4 предметів, коштують 50—70 гривень. До того ж у фірмовому магазині вони продаються в кредит.

Спорт

«Шахтар» вільний. На жаль

Футбол

Кубок УЄФА. Кваліфікаційний раунд. Матч у відповідь — «Шахтар» (Донецьк, Україна) — «Цюріх» (Швейцарія) —3:2. Перший матч — 0:4. Донецьк. Стадіон «Шахтар». 25 серпня. 15000 глядачів.

Голи: 0:1 Бартлетт, 18, 1:1 Орбу, 24, 1:2, Бартлетт, 28, 2:2 Орбу, 69, 3:2 Штолцерс, 90.

Суддя — Дані Корен (Ізраїль).

«Шахтар»: Нікітін, Леонов, Старостяк, Селезньов, Орбу, Котов, Коваленко, Тимощук, Яксманицький (Попов, 75), Зубов (Штолцерс,46), Воробей (Шелаєв, 75).

Навіть після серйозного розбирання в клубі розгромної поразки в Цюріху «Шахтар» не став за класом вище від аутсайдера швейцарського чемпіонату. Та й не могла подібна метаморфоза статися з донецькою командою, в якій просто відсутні гравці екстра-класу. Мимоволі згадав, спостерігаючи за ретельними спробами гірників пробити не найнадійніший захист швейцарців, Старухіна, Соколовського, Звягінцева, Дегтярьова і нинішнього наставника «Шахтаря» Яремченка, які на полі боролися, не шкодуючи сил і незважаючи на авторитети. Саме бійцівських якостей, за винятком Орбу, не вистачає нинішньому поколінню «Шахтаря».

Здавалось би, молоді Коваленко й Тимощук, отримавши можливість вийти на поле в стартовому складі, мали роздерти противника. Та ні вони, ні гравці молодіжної збірної країни Котов, Зубов і Воробей особливо не виділялися на полі.

І хоч гірники одразу після свистка арбітра кинулися відігравати за поразку в Цюріху, перший гол влетів до їхніх воріт після швидкого прориву й елегантного удару гравця збірної ПАР Шона Бартлетта. Стало зрозуміло: «Шахтареві» далі кваліфікаційних ігор не пройти. Правда, рукавичку, кинуту Бартлеттом, підняв Орбу і вступив з ним у дуель. Південноафриканець ще раз влучив у ворота Нікітіна після пасу Ді Джоріо, який обіграв перед цим ледь не всю оборону «Шахтаря», а Орбу двічі «вистрелив» із-за штрафного майданчика.

На останній хвилині матчу гравець збірної Латвії Штолцерс приніс перемогу українській команді. Вона дасть залікові очки національній федерації, за якими визначається представництво клубних команд у наступних розіграшах європейських кубків.

Хоча б за це спасибі «Шахтареві».

Ярослав СЕРГІЄНКО.

І в дорогу далеку...

Кубок України. 1/64 фіналу. Перші матчі: «Портовик» (Іллічівськ) — СК «Одеса» — 1:3, «Металург» (Новомосковськ) — «Віктор» (Запоріжжя) — 4:0, «Буковина» (Чернівці) — «Цементник — Хорда» (Миколаїв) — 1:2, «Кристал» (Чортків) — «Верховина» (Ужгород) — 4:1, «Чорноморець» (Севастополь) — «Титан» (Армянськ) — 0:1, «Олімпія ФК АЕС» (Південноукраїнськ) — «Локомотив» (Сміла) — 3:1, «Динамо-3» (Київ) — «Система — Борекс» (Бородянка) — 0:4, «Гірник — Спорт» (Комсомольськ) — «Оболонь — ППО» (Київ) — 0:2, «Верес» (Рівне) — «Газовик» (Комарне) — 0:2, «Нафтовик» (Долина) — «Карпати» (Мукачеве) — 0:0, «Кристал» (Херсон) — «Динамо—СКА» (Одеса) — 3:1, «Шахтар» (Стаханов) — «Авангард» (Ровеньки) — 4:0, «Оскіл» (Куп'янськ) — «Зоря» (Луганськ) — 0:0, «Електрон» (Ромни) — ФК «Миргород» — 4:1, «Галичина» (Дрогобич) — «Поділля» (Хмельницький) — 1:2.

Матчі-відповіді відбудуться 29 серпня.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописи не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 198704.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311163.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0